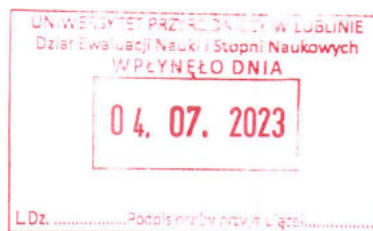

Warszawa, dn. 10 czerwca 2023

Dr hab. Michał Skibniewski
Katedra Nauk Morfologicznych
Instytut Medycyny Weterynaryjnej
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego
W Warszawie
Ul. Nowoursynowska 159
02-776 Warszawa
michal_skibniewski@sggw.edu.pl

RECENZJA

dorobku naukowo-badawczego, dydaktyczno-organizacyjnego oraz w zakresie popularyzacji nauki i współpracy międzynarodowej dr. Dominika Marii Poradowskiego w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria

Podstawa formalna sporządzenia recenzji

Recenzję sporządzono na podstawie Uchwały nr RD Wet. 8/2023 Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie z dnia 27 kwietnia 2023 r. w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie dr. n. wet. Dominikowi Marii Poradowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego. Podstawę prawną postępowania stanowi art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.) i § 45 a ust. 6 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie oraz § 7 Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie.

Sylwetka naukowa i zawodowa Kandydata do stopnia doktora habilitowanego

Doktor nauk weterynaryjnych Dominik Maria Poradowski jest absolwentem kierunku weterynaria na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Po ukończeniu studiów i uzyskaniu tytułu lekarza weterynarii w roku 2010 doktor Poradowski podjął dalsze kształcenie na studiach doktoranckich, w ramach których realizował badania w Katedrze Farmakologii i Toksykologii macierzystego Wydziału. W roku 2015 uchwałą Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu uzyskał stopień naukowy doktora na podstawie dysertacji pod tytułem: „Wpływ niesteroidowych leków przeciwzapalnych i bifosfonianów na aktywność wybranych leków cytostatycznych w badaniach *in vitro* na ustalonych liniach komórkowych kostniakomięsaka psa i człowieka”. W tym samym roku doktor Poradowski podjął zatrudnienie na stanowisku asystenta, a od roku 2016 na stanowisku adiunkta w Zakładzie Anatomii Zwierząt Katedry Biostruktury i Fizjologii Zwierząt Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP we Wrocławiu, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Ocena osiągnięcia naukowego

Na przedstawione do oceny (zgodnie z zapisami art. 219, ust. 1, pkt. 1 i 2, lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce) osiągnięcie naukowe składa się cykl trzech, powiązanych tematycznie, artykułów pod wspólnym tytułem: „Morfologia i rozwój ściany żołądka konia (*Equus caballus*) w okresie płodowym”. Wszystkie prace ukazały się w czasopiśmie naukowym „Animals”, które w latach ich opublikowania było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ustawy z dnia 20 lipca 2018, tj. znajdowały się na liście czasopism punktowanych, stanowiących załącznik do komunikatu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 9 lutego 2021. Osiągnięcie naukowe stanowią następujące publikacje:

1. **Poradowski, D.** and Chrószcz, A. (2022). Equine stomach development in the fetal period: an anatomical, topographical, and morphometric study. *Animals*, 12, 2966. <https://doi.org/10.3390/ani12212966>;
2. **Poradowski, D.** and Chrószcz, A. (2022). Equine stomach development in the foetal period of prenatal life – a histological and histometric study. *Animals*, 12, 3047. <https://doi.org/10.3390/ani12213047>;
3. **Poradowski, D.** and Chrószcz, A. (2023). Equine stomach development in the foetal period of prenatal life – an immunohistochemical study. *Animals*, 13, 161. <https://doi.org/10.3390/ani13010161>.

Łączny współczynnik wpływu (IF) prac stanowiących osiągnięcie naukowe wynosi 9,231, natomiast liczba punktów MEiN równa się 300. W każdej z nich Doktor Poradowski jest pierwszym autorem, a Jego wkład w powstanie wymienionych publikacji, według oświadczeń Habilitanta oraz Współautora, będącego jednocześnie autorem korespondencyjnym we wszystkich publikacjach cyklu, wynosi 85%. Celem naukowym, jaki postawił sobie Doktor Poradowski jest wielokierunkowa, morfologiczna, histologiczna oraz immunohistochemiczna, analiza rozwoju żołądka konia w okresie życia prenatalnego. Habilitant przyjął założenie, że, cyt. „... *poznanie dokładnej morfologii, morfometrii, a przede wszystkim kształtu i topografii badanego narządu, opierając się na klasycznych metodach anatomicznych, okaże się przydatne dla dalszych badań naukowych prowadzonych z wykorzystaniem ultrasonografii...*”. Jest to bez wątpienia zadanie ambitne jednak do wnioskowania na temat cech morfologicznych gatunku niezbędne są badania prowadzone na znacznej liczbie osobników, dostateczna żeby sprostać wymogom statystyki populacyjnej. Liczba 15 zwierząt, w opinii recenzenta, jest niewystarczająca do spełnienia wymienionego wyżej kryterium zwłaszcza jeśli zestawia się ją z liczbą osobników tego gatunku w Polsce, która wynosi obecnie około 360 tysięcy oraz stanem światowego pogłowia koni zawierającego się między 56 a 62 milionami zwierząt. Poza liczebnością wątpliwości budzi także dobór materiału badawczego, ponieważ w żadnej pracy wchodzącej w skład cyklu nie znalazła się dokładna charakterystyka płodów, uwzględniająca przyczyny poronienia, a w odniesieniu do koni dorosłych brak informacji o tym, czy występowały u nich np. cechy zapalenia błony śluzowej żołądka, owrzodzenia lub choroby inwazyjne, które mogłyby mieć wpływ na wyniki badania

histologicznego ściany narządu. Osobniki podzielono na następujące grupy wiekowe: 4-5 miesiąc życia płodowego (n=5), 7-8 miesiąc życia płodowego (n=5), 10-11 miesiąc życia płodowego (n=5) oraz, jako odniesienie, osobniki dorosłe wieku 5-8 lat (n=5), a zatem wnioski dotyczące każdej grupy wiekowej zostały sformułowane na podstawie badania zaledwie pięciu osobników. Nie wiadomo także czy poronione płody pochodziły od klaczy, u których obserwowano zapalenie łożyska będące jedną z najbardziej istotnych przyczyn poronień oraz rodzenia martwych płodów. Brak informacji w tym zakresie jest głównym czynnikiem ograniczającym wiarygodność uzyskanych wyników, ponieważ na skutek niewydolności łożyska płód często pozostaje niedorozwinięty w znacznym stopniu, bez wyraźnie uwidaczniających się zmian makroskopowych oraz histologicznych. Lista patogenów powodujących poronienia u koni jest szeroka i znajdują się na niej zarówno bakterie, takie jak: *Streptococcus equizoepidemicus*, *Escherichia coli*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Enterobacter* spp., *Klebsiella pneumoniae*, *Actinobacillus* spp. *Leptospira* spp., grzyby oraz wirusy, wśród których istotną rolę odgrywają herpeswirus koni (EHV-1) oraz czynnik etiologiczny wirusowego zapalenia tętnic u koni (EVA). Być może właśnie na skutek zmian w funkcjonowaniu łożyska Habilitant odnotował istotne różnice rozmiarów żołądków osobników w pierwszej grupie wiekowej dokumentując je na rycinach 5 i 6, znajdujących się na stronach 8 i 9 publikacji: Equine stomach development in the fetal period: an anatomical, topographical, and morphometric study. *Animals*, 12, 2966. Żołądki oznaczone na nich jako C i D należą do osobników reprezentujących tę samą grupę wiekową jednak różnią się istotnie pod względem wielkości. Wydaje się, że pomocne w interpretacji danych pomiarowych byłoby odniesienie ich do masy ciała badanych osobników jednak tej informacji żaden artykuł cyklu ani autoreferat nie zawierają. Dodatkowym czynnikiem utrudniającym odniesienie się do wyników uzyskanych przez Habilitanta są nieścisłości w określeniu liczby badanych zwierząt. Na stronie 5 autoreferatu, w wersach 18 i 19, znajduje się następujący opis badanej grupy: „Dostępny materiał do badań (15 płodów pochodzących od koni półkrwi) podzieliłem na trzy grupy wiekowe stosując metodę przekrojów populacyjnych.....”. Nie koresponduje on z danymi znajdującymi się w rozdziałach opisujących materiał i metody we wszystkich artykułach cyklu. W pierwszej pracy, na stronie drugiej, znajduje się następujące zdanie: „***The material used in this study consisted of 20 half-breed horse fetuses*** at the 4th to the 11th month of gestation preserved in the morphological collection at the Division of Animal Anatomy at the Wrocław University of Environmental and Life Sciences”, które jasno wskazuje, że materiał badawczy stanowiło 20 płodów. Następnie, na stronie 3 artykułu Habilitant stwierdza, że badane zwierzęta podzielił na 3 grupy po 5 osobników aby w kolejnym zdaniu napisać: „Each age group consisted of four fetuses”. Dodatkowo w tabeli 1, poświęconej skeletotopii żołądka u badanych płodów, obecnej na stronie 5 pracy, znajduje się charakterystyka osobników z uwzględnieniem ich wieku oraz płci, w której liczba zwierząt wynosi 14. Po lekturze artykułu powstaje pytanie ile płodów właściwie zbadano, ponieważ ich liczba waha się w zakresie od 12 do 20, w zależności od fragmentu tekstu, który czytelnik pracy aktualnie śledzi. Przytoczone powyżej nieścisłości ograniczają wartość uzyskanych wyników. Zastosowane metody badań makroskopowych cech narządu pozwoliły na ustalenie jego

skeletotopii, holotopii oraz syntopii z jednoczesną analizą wybranych cech metrycznych. Obliczenie indeksu długościowo-szerokościowego oraz indeksu krzywizny żołądka pozwoliło na dokonanie szeregu obserwacji. Autorzy pracy stwierdzili, że kształt narządu wykazywał istotne zmiany w zakresie długości krzywizny większej, której wymiary wraz z postępem rozwoju płodu wzrastały istotnie bardziej niż inne parametry, takie jak: długość, szerokość, grubość ściany żołądka oraz długość krzywizny mniejszej narządu, co wpływa na jego morfologię w życiu postnatalnym. Habilitant uzyskał serie danych pomiarowych, które zostały opracowane statystycznie jednak w opisie zastosowanych metod brak informacji na temat rozkładu zmiennych, który powinien stanowić wstępny etap determinujący dalszy tok analiz statystycznych. W ogólnej ocenie pierwszej części cyklu należy także zwrócić uwagę na nieścisłości językowe, które rzutują na jej wartość merytoryczną. Jako przykład może posłużyć następujące zdanie, znajdujące się na stronie 5 tekstu: „*The visceral surface of the stomach adhered to the diaphragmatic flexure of the right and left dorsal colon (the large colon)...*”, którego konstrukcja sugeruje, że zgięcie przeponowe okrężnicy wstępującej (wielkiej) konia występuje zarówno w okrężnicy dogrzebietowej prawej jak i w okrężnicy dogrzebietowej lewej, podczas gdy jest to struktura wyznaczająca granicę między wymienionymi odcinkami. Tekst znajdujący się w nawiasie dodatkowo powoduje wrażenie, że okrężnica dogrzebietowa (prawa i lewa) jest synonimem okrężnicy wielkiej (grubej, wstępującej), podczas gdy wymieniony narząd u koni składa się również z pokładu dobrzusznego, w którym wyróżnia się okrężnicę dobrzuszną prawą oraz lewą (łac. *colon ventrale dextrum et colon ventrale sinistrum*). Z punktu widzenia morfologa błędy o takim charakterze mają istotne znaczenie bowiem opis struktur anatomicznych powinien być na tyle precyzyjny żeby nie pozostawiać pola do jego interpretacji. Są to drobne uchybienia, jednak w zestawieniu z opisanymi wcześniej problemami dotyczącymi określenia liczebności badanej próby rysują bardziej obraz pracy wymagającej gruntownych czynności edytorskich niż dzieła kompletnego, spełniającego współczesne wymagania stawiane oryginalnym pracom twórczym.

W drugiej publikacji pt. „*Equine stomach development in the foetal period of prenatal life – a histological and histometric study*” Autorzy skoncentrowali się na analizie budowy histologicznej ściany narządu, co wyraźnie zaznaczyli w zwięźle sformułowanym celu pracy, po którym znajdują się odniesienia do wyników pierwszego artykułu będącego częścią osiągnięcia naukowego oraz do wyników badań dotyczących żołądka świni. Zastosowano standardowe metody barwienia preparatów, na podstawie których opisano szczegółowo budowę histologiczną ściany żołądka a następnie przeprowadzono badania histometryczne. Praca stanowi kompleksowe opracowanie, w którym uwzględniono pojawienie się i rozwój gruczołów błony śluzowej żołądka a także ocenę komórek tworzących ścianę narządu. Pewnym zaskoczeniem są wnioski, które w części stanowią syntetyczne podsumowanie przeprowadzonych badań natomiast częściowo odnoszą się do rozwoju żołądka świni: „*In the swine foetal period, the mucosa showed positive allometric growth, the submucosa demonstrated allometric negative growth, and the muscular layer growth rate can be described as the most constant and moderately positive allometric*”. Świnia domowa została potraktowana jako punkt odniesienia do

wyników obserwacji budowy histologicznej żołądka konia jednak praca zawiera wiele danych będących wartością samą w sobie, które mogą być podstawą do sformułowania wniosków wypływających wprost z wyników przeprowadzonych badań bez potrzeby formułowania porównań z innymi gatunkami. Analiza treści artykułu wskazuje, że jest on w zasadzie poświęcony dwóm gatunkom: koniowi oraz świni domowej, ponieważ odniesienia do drugiego z nich zostały przytoczone co najmniej 20 razy znajdując miejsce w niemal wszystkich (poza rozdziałem materiał i metody) częściach artykułu. W tym kontekście należało rozważyć zmianę tytułu pracy na uwzględniający udział drugiego gatunku, który stanowi punkt odniesienia do wszystkich dokonanych spostrzeżeń.

Trzecia praca stanowi najciekawszą, z naukowego punktu widzenia, część cyklu składającego się na osiągnięcie naukowe Habilitanta. Opisuje ilościowe i jakościowe zmiany populacji komórek układu APUD w błonie śluzowej żołądka konia w okresie życia płodowego. Starano się pobrać wycinki narządów z okolic, w których występują one w największej liczbie. W tym miejscu pojawia się wątpliwość, z których obszarów żołądka był pobierany materiał, ponieważ w rozdziale Materiał i metody, na stronie 3 tekstu zasadniczego pracy (wers 7 i 8) znajduje się następujący opis: „*The collected rectangular (1 cm² in size) samples of gastric mucosa from the **fundic** and **pyloric** part of the stomach were preserved in 4% buffered paraformaldehyde solution.....*” natomiast w następnym zdaniu Autorzy pracy stwierdzają: „*The samples were taken from the **body** of the stomach and the **pyloric part**, as these are the locations where the largest accumulation of APUD cells has been reported in adult animals*”. Oba zdania są zgodne wyłącznie w zakresie części odźwiernikowej żołądka natomiast wyjaśnienia skąd pobierano drugą część materiału czytelnik nie uzyskuje nawet w trakcie lektury rozdziału „Results” gdzie w tekście omawiane są wyniki badania wycinków pobranych z dna żołądka „*In the case of cholecystokinin, the lack of its expression in the **gastric fundus** in both the first and the second age group was noted*”, podczas gdy w tabelach korespondujących z opisem znajduje się określenie „*corpus ventriculi*”, które oznacza trzon żołądka będący odrębną częścią opisową narządu, wyróżnianą licznymi źródłami poświęconych anatomii zwierząt, w tym w Nomina anatomica veterinaria (2017), wydanie szóste, strona 52.

Autorzy pracy przy użyciu metod immunohistochemicznych określili ekspresję receptorów dla somatostatyny, gastryny, cholecystokininy oraz sekretyny. Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono, że w obrębie dna żołądka lub jego trzonu oraz w błonie śluzowej odźwiernika następują istotne zmiany ilościowe w okresie rozwoju płodowego. Autorzy stwierdzili, że stymulacyjna rola komórek G oraz I, a także modulująca rola komórek D oraz SR żołądka, obserwowana u osobników dojrzałych, ma swoje początki w okresie rozwoju prenatalnego narządu.

W podsumowaniu oceny osiągnięcia naukowego należy stwierdzić, że cel jaki postawił sobie Habilitant nie został zrealizowany z uwagi na nieodpowiedni, zdaniem recenzenta, dobór materiału badawczego oraz skromną liczebność próby, na podstawie której trudno wyciągnąć wnioski o charakterze normatywnym opisujące pewne prawidłowości w obrębie całego gatunku. Błąd metodyczny popełniony na początku badań był konsekwentnie powielany w kolejnych etapach pracy twórczej, a

różnice w liczbie badanych osobników między wartością deklarowaną w autoreferacie oraz w opublikowanych artykułach, wspólnie z niekompletną charakterystyką płodów, nie dają podstaw do wysokiej oceny osiągnięcia. Obowiązkiem recenzenta jest odpowiedź na pytanie, czy załączona dokumentacja, będąca podstawą oceny, pozwala na stwierdzenie, że osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego posiada w swoim dorobku osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny weterynaria, zgodnie z zapisem art. 219, ust. 1, pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018. W przypadku artykułów przedstawionych jako osiągnięcie naukowe Habilitanta wymienione wyżej kryterium nie zostało spełnione z powodów przedstawionych na początku podsumowania tej części recenzji. Trudno bowiem uznać za oryginalny i twórczy wkład w rozwój nauk weterynaryjnych cykl trzech prac, których wyniki powstały na podstawie analizy zaledwie kilkunastu osobników. Dodatkowo, jedynie drugi oraz trzeci artykuł wnoszą elementy nowości. Pierwszy jest wyraźnie dedykowany opisowi anatomii oraz topografii żołądka, a obserwacje na temat allometrycznego charakteru wzrostu jego wybranych części dla każdego morfologa zaznajomionego z embriologią i anatomią rozwojową aparatu trawiennego różnych gatunków zwierząt są zjawiskiem oczywistym.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowo – badawczych Kandydata

Dorobek naukowy Habilitanta, z wyłączeniem trzech artykułów stanowiących szczególne osiągnięcie naukowe, składa się z 76 prac, spośród których 31 ukazało się po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Na wymienioną liczbę składają się 23 artykuły opublikowane w regularnych wydaniach czasopism naukowych a także prace zamieszczone w suplementach oraz materiałach konferencyjnych. Spośród 23 artykułów 22 zostały opublikowane w czasopismach z listy JCR, posiadających współczynnik wpływu. Tematyka prac skupia się na czterech podstawowych nurtach badawczych tj.: farmakologii w kontekście farmakoterapii nowotworów, archeozoologii, badaniach wpływu wybranych materiałów na komórki i tkanki zwierzęce z uwzględnieniem ich cytotoksyczności oraz badania makro- i mikromorfologii wybranych narządów i struktur zwierząt udomowionych oraz wolno żyjących. Aktywność naukową Habilitanta w okresie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora należy ocenić pozytywnie, ponieważ jej efektem jest publikacja niemal 4 (dokładnie 3,875) prac o zróżnicowanej tematyce średniorocznie, a po uwzględnieniu artykułów stanowiących szczególne osiągnięcie badawcze średnia roczna wynosi ponad 4.

Badania z zakresu farmakologii dotyczą określania cytotoksyczności wybranych substancji chemicznych z wykorzystaniem hodowli komórkowych. Wymieniony nurt badawczy jest naturalną konsekwencją aktywności naukowej Doktora Poradowskiego, której zwieńczeniem stanowiło uzyskanie stopnia naukowego doktora. Z załączonego wykazu publikacji wynika, że jest on kontynuowany, a efektem prac badawczych jest siedem wieloautorskich, oryginalnych prac twórczych, które ukazały się drukiem w okresie ostatnich 8 lat od momentu uzyskania stopnia naukowego. Zostały one zrealizowane przez renomowany zespół naukowy i w trzech z nich Doktor Poradowski pełni rolę pierwszego autora. Zaangażowanie Habilitanta w realizację badań naukowych zostało dostrzeżone i uhonorowane przez

władze Uczelni przyznaniem w roku 2021 dwóch nagród: Nagrody Rektora UPWr zespołowej III stopnia za osiągnięcia naukowe oraz Nagrody Rektora UPWr indywidualnej III stopnia za osiągnięcia naukowe.

Drugim, podjętym przez Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora, kierunkiem naukowym jest szeroko rozumiana archeozoologia będąca jednym z wiodących tematów badawczych w jednostce, w której jest zatrudniony Doktor Poradowski. W okresie od roku 2017 do momentu złożenia dokumentacji ukazało się 7 oryginalnych prac twórczych z tego zakresu. Wprawdzie Habilitant w autoreferacie wymienił zaledwie 4 pozycje, to w załączonym wykazie publikacji, opracowanym przez Bibliotekę Główną UP we Wrocławiu, liczba prac, których tematyka jest związana z archeozoologią w wymienionym wyżej okresie wynosi 7. Analizując wzrost liczby publikacji z tego zakresu w osi czasu oraz skład autorski artykułów można oczekiwać dalszego, dynamicznego rozwoju tego nurtu działalności naukowej Doktora Poradowskiego, ponieważ część badań została zrealizowana we współpracy z uznanym, zagranicznym ośrodkiem specjalizującym się w badaniach archeozoologicznych. W roku 2020 Habilitant rozpoczął współpracę z Profesorem Vedatem Onarem z Uniwersytetu Stambulskiego, w wyniku której, poza dwoma doniesieniami konferencyjnymi, powstały następujące publikacje:

Siddiq, A. B., Onar, V., Mutuş, R., and **Poradowski, D.** (2021). The Iron Age dogs from Alaybeyi Höyük, Eastern Anatolia. *Animals*, 11, 1–20,

Chrószcz, A., Baranowski, P., Janowski, A., **Poradowski, D.**, Janeczek, M., Onar, V., Sudoł, B., Spychalski, P., Dudek, A., Sienkiewicz, W., and Czernski, A. (2022). Withers height estimation in medieval horse samples from Poland: comparing the internal cranial cavity-based modified Wroost and Kucharczyk method with existing methods. *International Journal of Osteoarchaeology*, 32, 378–395,

Onar, V., Chrószcz, A., **Poradowski, D.**, Gazer Ince, N., Polat, M. A., and Asal, R. (2022). Computed tomography and osteological examination of the nuchal perforations in Byzantine cattle skulls. *Turkish Journal of Veterinary & Animal Sciences*, 46, 764–778.

Habilitant aktywnie zabiega o rozszerzenie zakresu współpracy w ramach badań archeozoologicznych oraz paleopatologicznych. Podjął współpracę naukową z Instytutem Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego prowadząc wspólne badania naukowe, między innymi w ramach realizacji zadania badawczego w projekcie: NCN- UMO-2019/35/B/HS3/00088 „Luksus, standard i ubóstwo w cywilizacji mieszczańskiej Europy Środkowowschodniej w XV-XVIII w. Studium Wrocławia i Pragi”- zadanie nr 13 pn. Zwierzęta w mieście. Analizy na podstawie źródeł pisanych i badań archeozoologicznych kości zwierzęcych. Opisana wyżej aktywność spowodowała, że rozpoznawalność Doktora Poradowskiego w środowisku archeozoologów stale wzrasta, szczególnie, że w latach 2020-2022 pełnił funkcję redaktora wydania specjalnego czasopisma *Animals*, zatytułowanego „Human-Animal-Environment relationship in the past”, w całości dedykowanego publikacjom z zakresu archeologii i archeozoologii.

Działalność naukowa Habilitanta jest obszerna, wielokierunkowa i prowadzona w sposób zrównoważony, uwzględniający wszystkie elementy składające się na rozwój młodego naukowca, w tym: realizację projektów naukowych, recenzje artykułów w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, uczestnictwo w rozwoju młodej kadry naukowej oraz staże w renomowanych ośrodkach naukowych. W ramach wymienionych wyżej działań Doktor Poradowski pozyskał środki na badania w ramach następujących projektów wewnętrznych:

1. „Próba wyprowadzenia linii komórek podścieliska zastawek serca świni i ocena ich aktywności” – projekt finansowany w ramach **KNOW**;
2. **B030/0042/19** „Ocena składu izotopowego zębów policzkowych pochodzących od średniowiecznej świni domowej (*Sus scrofa f. domestica*)” – „Młodzi Naukowcy”;
3. **N060/0016/21** „Morfologia i rozwój ściany żołądka konia (*Equus caballus*) w okresie płodowym” – „Innowacyjny Naukowiec II”.

Ponadto Habilitant wykonał 19 recenzji w czasopismach znajdujących się w wykazie JCR, pełni funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr. Przemysława Spsychalskiego, pt. „Morfologia i rozwój języka konia (*Equus ferus caballus* L. 1758) w życiu pre- i postnatalnym, a także odbył dwa staże naukowe. Pierwszy w Universidad CEU Cardenal Herrera w Walencji, Hiszpania, drugi w Università Degli Studi di Milano w Mediolanie, Włochy.

Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

Dotychczasowa działalność Habilitanta w zakresie pracy dydaktycznej, organizacyjnej oraz popularyzacji nauki ma charakter wielokierunkowy. Na podstawie analizy załączonej dokumentacji jawi się obraz młodego pracownika naukowo-dydaktycznego, głęboko zaangażowanego w życie macierzystej uczelni. Od roku 2011 do chwili obecnej Doktor Poradowski prowadzi zajęcia ze studentami Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, początkowo realizując ćwiczenia z przedmiotów Farmakologia weterynaryjna oraz Ochrona środowiska a następnie, po uzyskaniu stopnia naukowego i zatrudnieniu w Katedrze Biostruktury i Fizjologii Zwierząt, prowadząc ćwiczenia w ramach przedmiotu Anatomia zwierząt i Anatomia topograficzna w języku ojczystym oraz w języku angielskim. Poza realizacją zajęć dydaktycznych Habilitant pełnił także funkcję promotora i recenzenta prac dyplomowych.

Szczególnie imponująco przedstawia się lista osiągnięć organizacyjnych Kandydata do stopnia doktora habilitowanego. Od roku 2016 do chwili obecnej pełni, między innymi, funkcję Wydziałowego Koordynatora ECTS, od roku 2019 funkcję wiceprzewodniczącego Rektorskiej Komisji ds. przeciwdziałania dyskryminacji, a od roku 2022 jest opiekunem organizacji studenckiej „QuerUp”. W autoreferacie wymieniona jest także funkcja „planisty wydziałowego”, którą Doktor Poradowski pełnił w latach 2015-2018 jednak trudno odnieść się do rodzaju wykonywanej działalności z powodu braku jej charakterystyki. Można się domyślać, że chodzi tu o planowanie zajęć dydaktycznych jednak może

ona odnosić się również do prowadzenia planu zamówień publicznych w jednostce lub innych rodzajów planowania. Działalność organizacyjna Habilitanta znalazła uznanie w oczach władz Uczelni, i została uhonorowana przyznaniem w roku 2018 Nagrody Rektora UPWr indywidualnej I stopnia za osiągnięcie organizacyjne pt. digitalizacja i aktualizacja sylabusów (system USOS), w roku 2019 Nagrody Rektora UPWr zespołowej I stopnia za osiągnięcia organizacyjne określone jako organizacja i aranżacja zbiorów muzeum Zakładu anatomii zwierząt oraz organizacja Pracowni archeozoologicznej a także w roku 2020 Nagrody Rektora UPWr zespołowej III stopnia za osiągnięcia organizacyjne pt. działalność popularyzatorska prowadzona dla uczniów szkół podstawowych i średnich prezentująca zagadnienia związane z anatomią zwierząt, archeozoologią oraz historią weterynarii.

W ramach popularyzacji nauki Doktor Poradowski brał udział w następujących wydarzeniach:

- VIII Krzemionkowskie Spotkania z Epoką Kamienia (Krzemionki Opatowskie) – rok 2019,
- udział w laboratorium archeozoologicznym stanowiącym część Obchodów 100-lecia odkrycia Krzemionek (Krzemionki Opatowskie) oraz prezentacja ustna pt.:” Archeozoologia. Na tropie zwierząt z przeszłości” - rok 2022.

Wniosek końcowy

Mając na uwadze całokształt dorobku naukowego, działalność dydaktyczną, organizacyjną oraz popularyzującą wiedzę stwierdzam, że Pan Doktor Dominik Maria Poradowski spełnia jedynie część warunków niezbędnych do uzyskania pozytywnej oceny jako Kandydat do stopnia doktora habilitowanego. Posiada odpowiedni dorobek naukowy, który od strony ilościowej oraz jakościowej jest znaczący. Podobnie pozytywnie należy ocenić działalność dydaktyczną oraz organizacyjną Habilitanta. Moje zastrzeżenia dotyczą szczególnego osiągnięcia naukowego, które nie spełnia kryteriów określonych w art. 219, ust. 1, pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U 2018, poz. 1668 z późn. zm). Posiadając ograniczenia w postaci nieprawidłowo, moim zdaniem, dobranego materiału badawczego oraz skromnej liczby osobników nie może być traktowane jako wkład twórczy wnoszący istotne wartości w rozwój dyscypliny weterynaria. Uzyskane wyniki spełniają jedynie kryteria pracy pilotażowej, stanowiącej przygotowanie do właściwego etapu badań. Konkludując z przykrością stwierdzam, że w świetle przedstawionych do oceny materiałów nie popieram wniosku o nadanie Panu Doktorowi Dominikowi Marii Poradowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria.

